

Tabel II.

Pladsernes Antal i Anstalten ved	1889.			1896.		
	3 alt	Mænd	Kvinder	3 alt	Mænd	Kvinder
Vordingborg	430	215	215	480	240	240
Middelfart	400	200	200	700	350	350
Aarhus	540	270	270	540	270	270
Viborg	340	160	180	340	160	180
Tilsammen...	1710	845	865	2060	1020	1040

paa det ved Sammenarbejdsdelen af Skemaerne fra de 4 Anstalter fremkomne Fællesskema for disse (Tabel I., Sp. 3245).

Al Ansøgningerne ere fremdeles udeladte alle de angaaende Patienter, der uden Skyld fra Anstaltens Side ikke ere bleve optagne, nemlig dels saadanne, der have faaet Papirer tilsendte, men derefter ikke senere have ladet høre fra sig, dels saadanne, hvem Optagelse er bevilget, men som derefter ere udeblevne eller afsmeldte.

Som „uhelbredelige“ (o: kroniske Tilfælde) ere de sindsfyge regnede, hvis Sygdoms Varighed ved Indlæggelsen var 2 Aar eller derover. Mellem „helbredelige“ (o: akute Tilfælde) er der optaget nogle enkelte Patienter, der have været indlagte til Observation, men ved denne have vist sig ikke at være sindsfyge; da disse jo dog ogsaa optage en vis Plads, kunde de ikke udelades, og da de paa Grund af deres fortløbende Ophold i Anstalten for Pladsspørgsmaalens Vedkommende nærmest slutte sig til de helbredelige, maatte de naturligt tælles med blandt disse; af samme Grund ere ogsaa Paratikerne, der i Regelen dø efter et kort Anstaltsophold, medregnede her.

I Tabel I. have vi allsaa et Udtryk for: 1) hvilke Krav der i de anførte 8 Aar ere bleve stillede til Statens 4 Sindsfygeanstalter tilsammen, og 2) hvorledes disse have maaget den foreliggende Opgave. Men forinden vi nærmere undersøge disse Spørgsmaal, maa der først gøres Rede for, hvilke Midler der have været givne Anstalterne til at møde Kravene med, o: hvor mange Pladser de have haft til Raadighed. Som det ses Side 12 o. fg., var der omkring Aaret 1888 megen Uro i det normale de Antal Pladser; der kom Raabud om Forandringer i dette, og medens een Anstalt opfattede Forandringerne som kun temporære, tog en anden dem som blivende. Dog kan det siges, at i 1889 regnede man, praktisk set, at have 1710 Pladser at arbejde med; i de følgende Aar udstrakte Anstalten ved Vordingborg gradvis sin Maksimumsbetægning fra 430 til 480, og i 1896 kom Middelfartanstaltens 300 Pladser til, saa at Tallet derved naaede op til 2,060. Tabel II. (se ovenfor) giver en Oversigt over Pladsernes Antal i de to nævnte Aar.

Vende vi dernæst tilbage til Tabel I. for at se, hvilke Oplysninger der kunne hentes fra dens Kolonner af Tal, da vil det være hensigtsmæssigt først at gennemgaa hver Kolonne for sig, for slutteligt at samle Hovedresultaterne under et. Vi se da, at

Ansøgningerne optræde i temmelig veksende Antal ned gennem Aarene, saaledes, at jo gunstigere Pladsforholdene ere, desto raskere strømme Ansøgningerne ind, jo mere derimod Anstalterne fyldes, og jo flere der vises af, desto mere dømmes der op for Ansøgningerne; Befolkningen holder mange af disse tilbage, fordi den mener, at det ikke kan nytte at forsøge. I 1889, Aaret efter Aabningen af Anstalten ved Middelfart, er saaledes Bevidstheden om de gode Chancer for Optagelse trængt ud i Befolkningen, derfor de mange Ansøgninger. Men Pladsmanglen begynder allerede at gøre sig gældende igen, derfor de mange Afvisninger i dette Aar og en Aftagen af Ansøgningerne i de nærmest følgende Aar. I 1896, da Anstalten ved Middelfart aabner sine ny Bygninger, stiger Ansøgningernes Antal igen stærkt, og i dette Aar blive kun meget faa afviste. Ansøgningernes Antal veksler altsaa; det gaar noget op og ned uden bestemt Overvægt til den ene eller den anden Side, og sammenlignes vi det første og det sidste Aar, der maa betragtes som temmelig jævnhedige, idet de begge ere Aar med gode Pladsforhold, saa vise de omtrent samme Tal, det sidste dog lidt lavere end det første. Samme Forhold ses ved Tabellens to Tiraar, det sidste har afgjort lavere Tal end det første. — Tabellen